et la prophétie de ce dieu sur l'enfant qui devait naître pour devenir le rénovateur de la race des Kurus :

तत परममस्त्रं तु द्रौणिरुखतमास्त्रे । द्वैपायनवचः श्रुत्वा गर्भेषु प्रमुमोच स् ॥ ७२१ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥

तदासाय दृषीकेशो विसृष्टं पापकर्मणा।
दृष्यमाण इंद्रं वाक्यं द्रोणिं प्रत्यव्रवीत् तदा॥ ९२२॥
विराटस्य सुतां पूर्वं सुषां गाण्डीवधन्वनः।
उपप्रव्यगतां दृष्ट्वा व्रतवान् ब्राह्मणोऽव्रवीत्॥ ९२३॥
परित्तीणेषु कुरुषु पुत्रस्तव भविष्यति।
एतदस्य परित्तित्त्वं गर्भस्यस्य भविष्यति॥ ९२४॥
तस्य तद्वचनं साधोः सत्यमेतद्रविष्यवि।
परित्तिद्रविता क्येषां पुनर्वशकरः सुतः॥ ९२५॥
एवं ब्रुवाणं गोविन्दं सात्वतां प्रवरं तदा।
द्रौणिः परमसंख्यः प्रत्युवाचेदमुत्तरं॥ ९२६॥
नैतदेवं यथात्य त्वं पत्तपातेन केशव।
वचनं पुण्डरीकात्त न च मद्राक्यमन्यथा॥ ९२९॥
पतिष्यति तदस्त्रं हि गर्भे तस्य मयोद्यतं।
विराददुहितुः कृष्ण यं त्वं रित्ततुमिन्क्रिसि॥ ९२६॥

॥ श्रीभगवानुवाच ॥ श्रमोधः परमास्त्रस्य पातस्तस्य भविष्यति । स तु गर्भो मृतो जातो दीर्घमायुरवाप्त्यति ॥ ७२६॥ त्वां तु कापुरुषं पापं विदुः सर्वे मनीषिणः।